ἀνάπαιστος σύμπτυκτος / anapaestus symptyctus

Pherecr. 84 (PCG VII, p. 142) Kassel-Austin

ἄνδρες πρόσχετε τὸν νοῦν
ἐξευρήματι καινῷ
συμπτύκτοις ἀναπαίστοις.

Hephaest. 55. 7 sqq. καὶ τὸ ἐκ τῶν ἀντισπαστικῶν δὲ καταληκτικῶν διμέτρων δικατάληκτον, ὃ Φερεκράτης ἑνώσας σύμπτυκτον ἀνάπαιστον καλεῖ ἐν τῇ Κοριαννοῖ· (fr. 84 [PCG VII, p. 142] Kassel-Austin)

ἄνδρες πρόσχετε τὸν νοῦν ἐξευρήματι καινῷ
συμπτύκτοις ἀναπαίστοις.

Anon. Vat. 192 συμπτυσομένων δὲ πάλιν τῶν τοῦ ἀναπαίστου δύο βραχέων εἰς μίαν μακρὰν γίνονται σύμπτυσται ἀνάπαιστοι, τὸ ὅλον σπονδιακόν.

Schol. A in Hephaest. 161. 9 sqq. σύμπτυκτον ἀνάπαιστον] οὐχ ὅτι ἐξ ἀναπαίστου σύγκειται, ἀλλ᾽ ἔοικεν ἐν παραβάσει αὐτῷ κεχρῆσθαι ὁ Φερεκράτης μετὰ τὸ κομμάτιον ἐν τῷ καλουμένῳ ἀναπαίστῳ, εἰ καὶ μὴ ἀναπαιστικὸν εἴη τὸ μέτρον.

Schol. Ald. in Aristoph. *nub*. 563a (p. 271. 23 sqq. Koster) τὸ δυοκαιδέκατον ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, τὸ καλούμενον φερεκράτειον, ἑφθημιμερὲς ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου καὶ βακχείου, ὡς ἔχει τὰ Φερεκράτους· (fr. 84 [PCG VII, p. 142] Kassel-Austin)

ἄνδρες πρόσχετε τὸν νοῦν
ἐξευρήματι καινῷ
συμπτύκτοις ἀναπαίστοις.

Sacerd. GL VI 515. 21 sqq. de pherecratio monoschematisto symptycto. pherecratium trimetrum, quod quidam symptycton, alii anapaesticum dicunt, monoschematistum est: semper enim spondeo, dactylo, spondeo percutitur. cuius exemplum graecum est: (Pind. *Ol*. 1. 1)

χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ,

latinum: (cf. Verg. *Aen*. I 33)

cessit condere gentem. [*M.E.*]